

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.24.2018.IJ

Warszawa, 23 listopada 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/83/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika czadu model DETEC-001 typ B (kod EAN:5902115408021), wprowadzonego na rynek przez MULTIOFFICE sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. czujnika czadu model DETEC-001 typ B (kod EAN:5902115408021), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę MULTIOFFICE sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie karę pieniężną w wysokości 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 2 marca 2018 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi czujnika czadu model DETEC-001 typ B (kod EAN:5902115408021), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorca ten wprowadził ww. czujniki na rynek, ponosi odpowiedzialność za ich

bezpieczeństwo na zasadach określonych w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Czujnik czadu model DETC-001 typ B to produkt przeznaczony do montażu w pomieszczeniach domowych, w celu monitorowania powietrza pod kątem obecności tlenku węgla i alarmowania użytkowników o wykryciu stężenia na poziomie zagrażającym ich bezpieczeństwu. Czujnik posiada obudowę z tworzywa sztucznego w kolorze białym, w kształcie koła o średnicy 10 cm i składa się z następujących elementów: wyświetlacza LCD, przycisku testowego i dwóch kontrolki – czerwonej i zielonej informujących o alarmie (kolor czerwony) i zasilaniu (kolor zielony). Bezpośrednio na czujniku (w sposób trwały) podano: m.in. nazwę urządzenia i rodzaj wykrywanego gazu, serię urządzenia, typ urządzenia (typ B), typ i wielkość baterii (3x1,5V), wskazanie czasu zużycia urządzenia – żywotność urządzenia 2 lata od daty produkcji, datę zalecanej wymiany sensora czadu (24.08.2018 r.). Na czujniku umieszczono znak CE oraz symbol przekreślonego kosza. Do produktu dołączona była instrukcja obsługi, w której podano pełne, jednoznaczne i dokładne informacje dotyczące instalacji, bezpiecznego i prawidłowego działania oraz regularnego sprawdzania urządzenia. Na opakowaniu czujnika podano m.in.: nazwę i adres producenta, nazwę urządzenia, kod EAN, sposób zasilania, symbol przekreślonego kosza i sposób postępowania z odpadami, znak CE, dane dotyczące czułości alarmu, daty wymiany sensorów, warunki przechowywania i transportu, ostrzeżenie, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę zgodnie z dołączoną instrukcją oraz informacja o treści: „niniejsze urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami ekspozycji na tlenek węgla. Nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osób o specjalnych problemach zdrowotnych. W razie wątpliwości skontaktuj się z lekarzem”.

W trakcie kontroli u przedsiębiorcy Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali czujnik ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), posiłkując się wymaganiami zawartymi w normie PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” (zwanej dalej „normą PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05”). W wyniku przeprowadzonej oceny inspektorzy stwierdzili, że czujnik DETC-001 typ B spełnia wymagania w zakresie oznakowania i nie posiada ostrych krawędzi, zadziórów i nierównych krawędzi mogących powodować zranienie użytkownika.

Jednocześnie, inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że dla dokonania pełnej oceny bezpieczeństwa niezbędne jest przeprowadzenie badań laboratoryjnych produktu. W związku

z tym, przekazali próbkę produktu do Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach.

Badania laboratoryjne czujników zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania warunków działania alarmu zawarte w pkt 5.3.4 odsyłającym do tabeli 3 (pkt 5.2.2) normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05. Tabela 3 (pkt 5.2.2) ww. normy określa wymagania zadziałania progów alarmowych (A, B, C, D) przy odpowiednim gazie testowym. Badanie progów alarmowych B określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 50 ppm (gaz testowy 55 ppm \pm 5 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 60 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 90 minut. Badanie progów alarmowych C określa prawidłowość alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 100 ppm (gaz testowy 110 ppm \pm 10 ppm), który nie powinien zadziałać przed upływem 10 minut, natomiast powinien zadziałać przed upływem 40 minut. Badania laboratoryjne przedmiotowych czujników zostały wykonane na próbce składającej się z trzech egzemplarzy produktów. Badanie progów alarmowych B i C wykazało, że w trzech egzemplarzach czujników z badanej próbki alarm nie zadziałał, co stanowi niezgodność z wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2010/A1:2013-05. Wyniki badań zostały zawarte w sprawozdaniu nr 4909-ZLG/2017 z 29 grudnia 2017 r.

Opisane powyżej nieprawidłowości w działaniu progów alarmowych czujnika, tj.: brak uruchomienia alarmu przy stężeniu tlenku węgla na poziomie 50 ppm i 100 ppm, stwarzają ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktu, związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na ten trujący gaz.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), dalej jako: „Kpa”, pismem z 20 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, (dalej: „strona postępowania”, „spółka”), o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika, wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń

stwarzanych przez czujnik, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 9 lipca 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że zakupiła jednorazowo 2000 czujników od chińskiego przedsiębiorcy na podstawie faktury zakupu nr PO20170803 z 4 września 2017 r.

Jak wynika z zestawienia przekazanego przez stronę postępowania sprzedano wszystkie zakupione czujniki. Ponadto spółka przekazała kopie e-maili wysłanych do kontrahentów, w których informuje, iż czujnik nie spełnia wymagań normy w dwóch parametrach i poprosiła o zwrot posiadanych egzemplarzy czujnika.

Strona postępowania poinformowała także, iż na jej stanie magazynowym nie ma już czujników oraz oświadczyła, że sprzedawała produkty przedsiębiorcom, których poinformowała o zagrożeniach stwarzanych przez te produkty i konieczności zwrotu posiadanych egzemplarzy. Jednocześnie strona postępowania nadmieniła, iż nie otrzymała żadnych informacji o wypadkach konsumenckich z udziałem przedmiotowych czujników ani nie odnotowała żadnych reklamacji.

Ponadto do UOKiK wpłynęło nadesłane ponownie przez stronę zestawienie sprzedaży oraz faktura korygująca z 24 sierpnia 2018 r. wystawiona na 3 szt. czujnika.

Ponieważ strona postępowania przekazała dowody zniszczenia czujnika będącego przedmiotem tego postępowania w piśmie dotyczącym postępowania o sygnaturze DNR-720-36/18(IS), konieczne było wezwanie strony do złożenia kolejnych wyjaśnień oraz przedstawienia szczegółowego zestawienia sprzedaży. Wątpliwości powstały na skutek używania tej samej nazwy czujników (różniły się tylko kodem EAN).

Przy piśmie z 12 października 2018 r. strona postępowania przesłała protokół zniszczenia 3 szt. czujników oraz szczegółowe zestawienie sprzedaży czujnika.

Ponadto strona wyjaśniła, iż czujniki w niniejszym postępowaniu i w postępowaniu DNR-720-36/18(IS) były innymi czujnikami pochodzącymi z innych partii i zostały zakupione w innym terminie. Czujniki z kodem EAN 5902115406836 były przeznaczone do sprzedaży internetowej.

Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca MULTIOFFICE sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wprowadził czujnik czadu DETC-001 typ B (kod EAN 5902115408021) na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania nabyła kwestionowane produkty we wrześniu 2017 r. od chińskiego przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa czujników z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania stanowiły wyniki badań przeprowadzonych przez Laboratorium Badań Urządzeń Gazometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji Instytut Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach. Nieprawidłowości w

działaniu progów alarmowych czujników stwarzają poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkowników produktów, co jest związane z przekroczeniem dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

Strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa czujników, jednocześnie podjęła współpracę w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkty. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wprowadziła na rynek 2000 produktów sprzedając je 8 kontrahentom.

W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty strona postępowania poinformowała swoich kontrahentów o zagrożeniu stwarzanym przez czujniki z prośbą o ich zwrot. . Na dowód podjętych działań naprawczych strona postępowania przedstawiła: 1 fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 3 czujników, oświadczenia kontrahentów o stanie posiadania czujników, korespondencję mailową z kontrahentami oraz protokół zniszczenia zwróconych przez kontrahentów czujników z 31 sierpnia 2018 r. Strona postępowania wskazała również, że nie otrzymała żadnych informacji o wypadkach z udziałem czujników, ani skarg i reklamacji dotyczących produktów.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane czujniki, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż czujnik czadu DETC-001 typ B (kod EAN 5902115408021) nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca MULTIOFFICE sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również ilość produktów wprowadzonych na rynek. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/9: „Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność”).

W niniejszym postępowaniu za główną okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania były już wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, których przedmiotem były czujniki czadu (*vide* decyzje Prezesa UOKiK: nr DNR-1/18/2018 z 20 kwietnia 2018 r., nr DNR-

1/29/2018 z 17 maja 2018 r.) a zatem strona postępowania powinna być świadoma regulacji dotyczących bezpieczeństwa tej grupy produktów. Ponadto, należy zauważyć, że norma PN-EN 50291-1:2010, według której badane są parametry czujników, obowiązuje od wielu lat, a zatem strona postępowania miała czas, aby się zapoznać z jej wymaganiami i uwzględnić ich treść przy zamawianiu czujników od chińskiego producenta.

Organ nadzoru wziął pod uwagę dużą liczbę produktów wprowadzonych na rynek - 2000 sztuk czujników. Prezes UOKiK uwzględnił również okoliczność, że produkty będące przedmiotem postępowania stwarzają poważne zagrożenie dla konsumentów, a stwierdzone nieprawidłowości mogą doprowadzić nawet do śmierci użytkowników.

Jako okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania nie otrzymała skarg konsumentów ani informacji o wypadkach z udziałem kwestionowanych czujników, jak również reklamacji. Na korzyść strony postępowania przemawia także podjęcie współpracy z organem nadzoru – strona postępowania przedłożyła bowiem dowody potwierdzające, iż zagrożenia stwarzane przez produkty zostały wyeliminowane.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Na podstawie przedstawionego przez stronę postępowania zestawienia sprzedaży czujników wynika, że sprzedała ona kontrahentom 2000 sztuk czujników DETC-0001 w przedziale cenowym od 15,90 zł do 18,70 zł. Zatem jako średnią cenę sprzedaży czujnika organ nadzoru przyjął kwotę 17,30 zł. W konsekwencji Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 2000 sztuk czujników wyniosła 34 600 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 4,5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej

i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” (...) 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek 2000 sztuk czujników, zatem zasięg naruszenia był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów produktów w celu dalszej dystrybucji. Tym samym zachodzi prawdopodobieństwo, iż duża część produktów została zakupiona przez konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa, podejmując w toku postępowania działania naprawcze i eliminując zagrożenie stwarzane przez produkty, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Jednak w świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz biorąc pod uwagę wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wobec strony postępowania, których przedmiotem był czujnik czadu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów. Podkreślić należy, iż w dwóch postępowaniach prowadzonych w stosunku do

przedsiębiorcy Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie Prezes UOKiK w decyzjach: DNR-1/18/2018 DNR-1/29/2018 odstąpił od wymierzenia kary poprzestając na pouczeniu przedsiębiorcy, iż jako producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Jednocześnie zawiadomił stronę postępowania, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o bezpieczeństwie produktów może skutkować nałożeniem na Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie kary pieniężnej na podstawie art. 33a tej ustawy.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

P o u c z e n i e:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu

w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.
- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
 - 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096.), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak

Otrzymują: